

**ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ ОЛИЙ ВА ЎРТА МАХСУС ТАЪЛИМ
ВАЗИРЛИГИ НИЗОМИЙ НОМИДАГИ ТОШКЕНТ ДАВЛАТ
ПЕДАГОГИКА УНИВЕРСИТЕТИ**

**ТАРИХ ФАКУЛЬТЕТИ “ МИЛЛИЙ ҒОЯ , МАЪНАВИЯТ АСОСЛАРИ
ВА ҲУҚУҚ ТАЪЛИМИ “ ЙЎНАЛИШИ 202-ГУРУҲ ТАЛАБАСИ
ШОДМОНҚУЛОВА ДИЛСОРА**

REFERAT

**МАВЗУ: ЎЗБЕКИСТОН ПРЕЗИДЕНТИ И.А.КАРИМОВ
АСАРЛАРИДА МАЪНАВИЯТ НАЗАРИЯСИ
УМУММЕТОЛОГИК АСОСЛАРИНИНГ ИШЛАБ ЧИҚИЛИШИ**

**Илмий раҳбар:_____Турсунов Ф.
Кафедра мудири_____Собирова М.**

Тошкент-2014

**МАВЗУ: ЎЗБЕКИСТОН ПРЕЗИДЕНТИ И.А.КАРИМОВ
АСАРЛАРИДА МАЪНАВИЯТ НАЗАРИЯСИ УМУММЕТОЛОГИК
АСОСЛАРИНИНГ ИШЛАБ ЧИҚИЛИШИ.**

Режа:

Кириш

**I БОБ. ЎЗБЕКИСТОН ПРЕЗИДЕНТИ И.А.КАРИМОВНИНГ
АСАРЛАРИ МИЛЛИЙ МАЪНАВИЯТИМИЗНИНГ МЕТОДОЛОГИК
АСОСИ СИФАТИДА.**

1.1 Ўзбекистон Президенти И.А. Каримовнинг маънавият масалаларига
эътибори

1.2 “Юксак маънавият – енгилмас куч” асарида Мустақил Ўзбекистонни
ривожлантиришнинг маънавий-ахлоқий негизларининг ифодаланиши.

**II БОБ. МИЛЛИЙ МАЪНАВИЯТ НАЗАРИЯСИНИ
ШАКЛЛАНТИРИШНИНГ УМУММЕТОДОЛОГИК АСОСЛАРИ**

2.1 Миллий маънавият назариясини шакллантиришнинг
умумметодологик асослари

2.2 Ўзбекистон Президенти И.А.Каримов томонидан маънавиятни
шакллантирадиган асосий мезонларнинг таърифланиши

Хулоса

Фойдаланилган адабиётлар рўйхати

Кириш

Мавзунинг долзарблиги. Ўзбекистон Республикаси Президенти 2008 йилда босилиб чиққан “Юксак маънавият – енгилмас куч” китобида: “Биз халқимизнинг дунёда ҳеч кимдан кам бўлмаслиги, фарзандларимизнинг биздан кўра кучли, билимли, доно ва, албатта, бахтли бўлиб яшаши учун бор куч ва имкониятларимизни сафарбар этаётган эканмиз, бу борада маънавий тарбия масаласи, ҳеч шубҳасиз, беқиёс аҳамият касб этади. Агар биз бу масалада хушёрлик ва сезгирлигимизни, қатъият ва масъулиятимизни йўқотсак, бу ўта муҳим ишни ўз ҳолига, ўзибўларчиликка ташлаб қўядиган бўлсак, муқаддас қадриятларимизга йўғрилган ва улардан озиқланган маънавиятимиздан, тарихий хотирамиздан айрилиб, охир-оқибатда ўзимиз интилган умумбашарий тараққиёт йўлидан четга чиқиб қолишимиз мумкин” дейилган.

Маълумки, Ғарб оламида фалсафа канчалик машҳур бўлса, Шарқда маънавиятга шундай катта эътибор бериб келинган. Жумладан, жаҳон тан олган буюк ориф, шоир ва мутафаккир Жалолиддин Румийнинг 25700 байтдан иборат “Маснавийи маънавий” асари маънавиятнинг чўнг қомуси сифатида шуҳрат топган. Чунки бу китобда инсоннинг Борлиқ ҳақиқатига муносабати¹ ўзининг бутун кирралари билан акс эттирилган.

Аждодларимиз меросида баён қилинишича, маънавият кўнгил кўзгусидан таралган нур, у инсон қалбида яширинган. Демак, “Маънавият асослари” фанининг асосий вазифаси ҳам руҳ тарбияси, кўнгил кўзгусига сайқал беришда ҳар бир шахсга кўмаклашувдир. “Маънавият асослари” фани инсоннинг Борлиқ ҳақиқати²га нисбатини ўрганади. Бунинг учун маънавият муаллими, файласуфдан фарқли ўлароқ, ўз мулоҳазаларини соф мантикий мулоҳазалар тарзида эмас, балки маънавий меросга, бу соҳада аждодларимиз

¹ Маънавият соҳаси учун Инсоннинг Борлиқ ҳақиқатига муносабати бош масала бўлиб, кейинги бобларда бу мавзу батафсил кўриб чиқилади.

² “Борлиқ ҳақиқати” тушунчасига китобнинг 5-бобида мукаммал изоҳ берилган.

эришган беқиёс ютуқларга асосланган ҳолда олиб боради, яъни бу фан, маълум маънода, тарихий-назарий фандир. Унинг теранлиги ва кўлами аجدодларимизнинг минг йиллар давомида тўплаган яхлит тарихий-маънавий тажрибаси билан белгиланади, шу билан бирга халқ донишмандлигининг турли суратларда зухур этиши ҳам ундаги назарий хулосаларнинг манбаи бўлиб хизмат қилади. Шу нуқтаи назардан қараганда яна бир жиҳатни таъкидлаб ўтиш лозимки, жаҳон илмида маънавиятга оид масалалар махсус фан сифатида изчил ўрганилмаганлиги туфайли бугунги кунда маънавиятнинг умумбашарий муаммоларини кенг миқёсда ўрганиш учун тадқиқий асос етарли эмас. Шу сабабли бу соҳанинг назарий асосларини ишлаб чиқишда биз асосан ўз аجدодларимиз яратган назарий меросга таянишга мажбурмиз. Қолаверса, ҳеч бир халқ ўзга халқлар маданияти, урф-одатлари, фалсафий тизимлари, мафкура ва дунёқараши асосида яшамайди, улардан кўр-кўрона кўчирма қилиб барака топмайди. “Албатта, ҳар қайси халқ ёки миллатнинг маънавиятини унинг тарихи, ўзига хос урф-одат ва анъаналари, ҳаётий қадриятларидан айри ҳолда тасаввур этиб бўлмайди. Бу борада, табиийки, маънавий мерос, маданий бойликлар, кўҳна тарихий ёдгорликлар энг муҳим омиллардан бири бўлиб хизмат қилади”.³ Шундай экан, “Маънавият асослари” фани ҳозирги кунда асосан миллий маънавиятимиз тарихий таржибасига таянган ҳолда ишлаб чиқиляётгани бежиз эмас. Шу билан бирга миллий маънавиятимиз ҳечқачон умуминсоний қадриятларга зид бўлмаганини ва унинг назарий асослари ҳам умумбашарият манфаатларини унутмаган ҳолда шакллантирилиши лозимлигини унутмаслигимиз лозим. Бу масалалар ҳар бири ушбу китоб саҳифаларида батафсил ёритилади.

Мавзунинг мақсад ва вазифалари. Миллий маънавият ўтмиш эмас, у ҳам ўтмиш, ҳам бугун, ҳам келажакни ўзида мужассам этади. Бунинг учун унинг манбаи сифатида биз фақат аجدодларимизнинг ёзма меросига таяниб қолмай, балки ушбу меросдан англаганимизни бир пайтнинг ўзида халқнинг

³ Ислон Каримов. Юксак маънавият – енгилмас куч. Т., “Маънавият”, 2008. С.29-30.

тирик хотираси билан, унинг маънавий қадриятлари билан қиёслаб, уларнинг уйғун жиҳатларига эътибор қаратишимиз лозим бўлади. Шу билан бирга тарих тажрибаси ва синовларидан ўтган қийматларни умумбашарий қадриятлар билан уйғунлаштириб, ҳозир ва келажак учун аҳамияти нуқтаи назаридан баҳолаш кўзда тутилади. Хуллас, миллий маънавият назарияси воқеликни фақат онг билан, ақл билан тушуниб етиш тажрибасига эмас, Ҳақиқатни англаб етишнинг барча воситалари, эътиқод, ибрат, тақво, риёзат, ирфон, меҳр, дид-фаросат, амалий яратувчилик фаолиятининг барча турларига эътибор қаратиб, миллатнинг барча амалий ва назарий тажрибасини ўрганишга интилади, ушбу тажрибани онгли ўзлаштиришда ҳар бир инсонга кўмаклашади, мақсад - битта, кўнгил кўзгусига сайқал беришда ҳар бир шахсга иложи борича ёрдам бериш.

Инсон руҳида табиатга нисбатан, ўзгаларга нисбатан меҳр ва адолат туйғулари шаклланишига унинг моддийлиги билан бевосита боғлиқ бўлган нафси аммораси⁴, яъни ғафлат, шахват ва кибр каби қусурлар доимо ҳалакит бериб туради, шунинг учун ҳар бир киши ҳаётга, ўз фаолиятига сергак боқиши лозим. Ушбу иллатлар ҳар бир инсон фитрати билан боғлиқ бўлгани туфайли инсон моддий мавжудот сифатида тирик экан, унинг руҳиятидаги турли таъсирларни мувозанатловчи куч керак. Айни шу куч - маънавиятдир.

Маънавият инсондаги яратувчилик қудратидир, инсонда шу қудратни уйғотиш ва ҳаракатга келтиришга муваффақ бўлинса, барча улўғвор режаларни амалга ошириш учун воқеъ имкон вужудга келади. Масалага бугунги жаҳон тараққиётининг илғор тамойиллари даражасида ёндошилса, миллий таълимнинг энг муҳим вазифаси ҳам ана шу имконни шакллантириш, яъни ёш авлод руҳида яратувчилик қудратини уйғотиб, уни башарият тараққиётига хизмат қилувчи муайян ўзанлар сари йўналтира билиш билан белгиланади.

⁴ “нафси аммора” – “амр этувчи, яъни буйруқ берувчи нафс” дегани бўлиб, жиловланмаган, яъни тарбияланмаган нафсни билдиради. Бундай нафс эгаси фақат ўз моддий хоҳиш-истаклари йўлида ҳаракат қилиб, ўзгалар билан ҳисоблашишни мутлақо истамайди, унда маънавий интилишлар деярли бўлмайд.

Маънавият пойдевори бақувват бўлмаса, ундай инсоннинг бутун ғайрати, жўшқин фаолияти, охир натижада, халқ ва ватан учун, башарият келажаги учун, қолаверса, унинг ўз шахси учун қандай хулосага олиб келади, айтиш қийин. Имом Ғаззолий ўз даврида бекорга айтмаганлар: “Шуни билсинларки, одамзодни азбаройи ўйин учун яратмаишлар, анинг амали улуғдир ва унинг учун буюк хатар бордир”⁵. Ана шу “улуғ амал” ва “буюк хатар” оралиғида йўналишни тўғри белгилаб олмоқ кўп жихатдан маънавий огоҳлик ва камолотга боғлиқ. “Маънавият асослари” фанини ўқитиш жараёнида асосий эътибор ушбу “маънавий огоҳлик” масаласига қаратилади, шу бош мақсаддан келиб чиққан ҳолда, имкон даражасида ёш авлодни миллий маънавиятимизнинг асосий тамойиллари, унинг минг йиллик илдизлари, бош қадриятлари ва таянч нуқталари қисқача огоҳ этилади. Шу билан бирга маънавиятнинг унга ёндош келувчи руҳият, маданият, ахлоқ, адабиёт ва санъат соҳалари ҳамда инсон ва жамият ҳаётидаги қолган муҳим йўналишлар, жумладан, сиёсат ва иқтисод йўналишларга нисбати масалалари ҳам алоҳида кўриб чиқилади.

И.А. Каримов айтганидек, маънавият - инсоннинг, халқнинг, жамиятнинг куч қудратидир. У йўқ жойда ҳеч қачон бахт-саодат бўлмайди⁶.

Ватанимиз мустақилликка эришган бугунги кун ўзбек халқининг асрий орзулари амалга оша бошлаган кутлуғ даврдир. Биз мустақил давлатимиз, фукаролар жамиятини қуриш, миллий маънавиятимизни мустақил, эркин ривожлантириш йўлидан бормоқдамиз. Бу - Оллоҳ таолонинг бизга берган табарруқ инояти, халқимизнинг буюк саодатидир. Бунинг қадрига етмоқ, бу имкониятдан унумли фойдаланмоқ барчамизнинг, айниқса ёшларимизнинг бурчидир. Бу йўлда ўтмишда қанчадан-қанча алломалар тирноқ қонатмади. Буни эсламоқ қанчалик аянчли бўлмасин, у хайрлидир.

⁵ Уроки имама ал-Ғазали. Основы духовности. М.-С.-П. «Диля», 2007, с.4. Яна қаранг: Абу Ҳомид Ғаззолий. Кимийи саодат. Руҳ ҳақиқати. Т. “Адолат”, 2005, с.24 (Муҳаммад Исонинг ўзбекча таржимаси муаллиф фикрини аниқ ифодаламагани сабабли биз русча таржимадан қайта ўгиришга мажбур бўлдик).

⁶ Ислам Каримов. Ўзбекистон буюк келажак сари. Тошкент «Ўзбекистон», 1998 й., 62-бет.

Маънавият асослари курсини ўқитишнинг назарий методологик асосини Президентимиз И.А.Каримовнинг маънавият ва маърифатга оид асарлари, нутқлари ташкил этади.

Энг қувончлиси шундаки, юртбошимиз бу масалага аввал бошданок катта аҳамият бериб келмоқда. Чунки, мустақилигимизнинг уч таянчи - мустақил миллий сиёсат, иқтисодий қудрат ва халқ маънавияти бир-бири билан чамбарчас боғлиқ бўлиб, уларнинг ўзаро уйғун ривож таъмин этилсагина, Ўзбекистон буюк юрт сифатида жаҳон ҳамжамиятидан ўз муносиб ўрнини эгаллай олади.

Маърузани ўқишга киришадиган ҳар бир муаллимнинг диққат марказида худди мана шу концептуал ғоя туриши лозим бўлади.

Юртбошимизнинг бу соҳада эълон қилинган асарлари, мақолалари ва маърузалари 1998 йилда «Маънавий юксалиш йўлида» номи билан чоп этилди. У ўқувчи ва маънавият жонкуярларига тақдим этилганлигини алоҳида мамнуният билан қайд этиш мумкин. Улар мазкур матнларни тайёрлашда асосий материал бўлди. Муаллимлар ундан маърузани ўқиш жараёнида тенг фойдаланишлари лозим бўлади.

Президентимиз И.А.Каримовнинг «Баркамол авлод орзуси», «Туркистон» газетаси мухбирининг саволларига жавоблари, «Тафаккур» журнали бош муҳаррирининг саволларига жавоблари, «Тарихий хотирасиз келажак йўқ» каби китоб, рисола ва савол-жавобларида, шунингдек Олий мажлиснинг XIV сессиясидаги «Ўзбекистон XXI асрга интилоқда» деб номланган, «Озод ва обод Ватан, эркин ва фаровон ҳаёт – пировард мақсадимиз», «Фидокор» газетаси мухбирининг саволларига берган жавоблари «Донишманд халқимизнинг мустақкам иродасига ишонаман» асарлари ва нутқларида иқтисод, сиёсат, маънавият, тарбия масалалари, уларнинг жамият тараққиётидаги аҳамияти янада ривожлантирилди.

Миллий мустақиллик туфайли жамият ҳаётининг барча соҳаларида аста-секин амалга оширилаётган покланиш, айниқса маънавий ҳаёт соҳасида яққол намоён бўла бошлади. Халқимиз ўзлигини, ўз тарихини англай бошлади.

I БОБ. ЎЗБЕКИСТОН ПРЕЗИДЕНТИ И.А.КАРИМОВНИНГ АСАРЛАРИ МИЛЛИЙ МАЪНАВИЯТИМИЗНИНГ МЕТОДОЛОГИК АСОСИ СИФАТИДА.

1.1 Ўзбекистон Президенти И.А. Каримовнинг маънавият масалаларига эътибори

Инсон маънавий дунёси - нозик соҳа. Ундаги вазиятни осонликча, муайян фармон ёки қарор қабул қилиш билан тузатиб бўлмайди. Уни ўнглаш учун йиллар давомида мунтазам ва сабр-тоқат билан мафкуравий, тарбиявий, маърифий иш олиб бориш, амалий чора-тадбирлар, ҳаётий ўзгаришлар жорий этиш тақозо қилинади.

Миллий маънавият миллатнинг ўтмиши, бугуни ва келажагини қамрайди, уларни яхлит тизимда тутиб туради. Ўтмиш аجدодларимиз мероси бугунги жаҳон даражаси билан уйғунлаштирилса, мамлакатимиздаги воқеа ҳолга татбиқ этилса, ундан келажак куртаклари униб чиқади, келажак сиймоси шаклланади.

Шу сабабли ҳам И.А.Каримов Ўзбекистон Президенти лавозимига сайланган дастлабки кунлардан бери халқ маънавиятини юксалтиришга биринчи даражали эътибор қаратиб келмоқда.

Миллий мустақиллигимизнинг иккинчи йилида Президент “Ўзбекистоннинг ўз истиқлол ва тараққиёт йўли” рисоласини эълон қилди. Ушбу китобнинг алоҳида боби “Мустақил Ўзбекистонни ривожлантиришнинг маънавий-ахлоқий негизлари” деб номланди ва унда илк бор халқ маънавиятини ривожлантириш масалалари батафсил таҳлил этилди.⁷

1995 йил феврал ойида Ўзбекистон республикаси биринчи чақириқ Олий мажлисининг биринчи йиғилишида Президент И.А.Каримов “Ўзбекистоннинг сиёсий-ижтимоий ва иқтисодий истиқболининг асосий тамойиллари” мавзуида катта маъруза қилиб, мамлакатнинг сиёсий ва иқтисодий ривожига оид муҳим масалалар билан бир қаторда миллатнинг маънавий тақомили йўналишида ҳам

⁷ Каримов И.А. Асарлар. 1-жилд, с. 76-85.

янгича ёндошувлар, долзарб муаммоларнинг пухта ўйланган ечимларини халқ намояндалари муҳокамасига ҳавола этди. Унда, аввало, 130 йиллик мустамлака асоратидан қутулиб, қайта қад ростлаган мустақил давлатчилигимизнинг бетакрор қиёфаси очиб берилди. Унинг халқимиз, миллатимиз “тарихий ва маънавий тараққиётининг” самараси, “ўзига хос, ўзига мос маданияти ривожининг” натижаси эканлиги қайд этилди⁸. “Социализм” ғояларининг халқимиз ҳаётига четдан зўравонлик билан жорий этилгани, улар халқимизни манқуртлаштириш учун хизмат қилгани очик айтилди. Президент маърузанинг “Юксак маънавият - келажак пойдевори”⁹ деб номланган фаслида мустақилликнинг дастлабки тўрт йилида бу соҳада эришган ютуқларни тилга олиш баробарида келажак йўналишларни ҳам батафсил таҳлил этиб берди. “Эндиги асосий вазифа,-деб фикрини изҳор этди юртбошимиз,-кишиларимизнинг мустақил фикрлашга ўрганиши, ўзига ишончининг орта боришидир”¹⁰. Бунинг учун ҳар биримиз “босиб ўтган йўлимизни танқидий баҳолаб”, “буюк маданиятимиз томирларига, қадимий меросимиз илдизларига қайтиб, ўтмишимиздаги бой анъаналарни янги жамият қурилишига татбиқ этмоғимиз керак”¹¹.

Умуман қайд этиш жоизки, Ўзбекистон Президенти И.А.Каримовнинг деярли ҳар бир нутқида маънавият масаласига эътибор қаратилади, ҳар бир асарида маънавият масалаларига оид муҳим фикрлар, янгича ғоялар олға сурилган.

2008 йили “Маънавият” нашриётидан Ўзбекистон Президентининг Ислом Каримовнинг “Юксак маънавият – енгилмас куч” номли маънавият масалаларига бағишланган алоҳида рисоласи босилиб чиқди. Китоб 4 бобдан иборат бўлиб, “Маънавият – инсоннинг улғайиш ва куч-қудрат манбаидир” деб номланган биринчи бобида “маънавият” тушунчаси, маънавиятли ва маънавиятсиз инсонлар, маънавиятни шакллантирувчи мезонлар маънавий ва

⁸ Каримов И.А. Асарлар. 3-жилд, с. 6.

⁹ Ўша китоб, с. 33-42.

¹⁰ Ўша китоб, с. 34.

¹¹ Ўша китоб, с. 7.

моддий ҳаёт уйғунлиги каби масалалар кенг омма учун тушунарли тилда батафсил баён қилинган¹². Китобнинг иккинчи боби “Мустақиллик – маънавий тикланиш ва юксалиш” деб аталган ва унда аввало миллий ғоянинг маънавий ҳаётдаги ўрни, мустақиллик даври жамиятимиздаги миллий-маънавий тикланиш ва юксалиш жараёни, тилимиз ва динимиз, миллий ва диний байрамларимиз мавқеининг қайта тикланиши, ислохотларнинг маънавий аҳамияти ҳақида сўз боради¹³. Учинчи бобга “Маънавиятга таҳдид – ўзимиз ва келажагимизга таҳдид” деб ном қўйилган бўлиб, унда маънавият ва маънавий тарбия масалалари бугунги кунда жаҳонда кечаётган глобаллашув жараёнлари шароитида нақадар долзарбланиши ва энди бу масалалар фақат миллий ҳудудда чегараланиб қолмай умумбашарий муаммога айланаётгани таҳлил этилади¹⁴. Дунёдаги энг буюк жасорат маънавий жасоратдир, деб хулоса қилади И.Каримов “Ватанимиз тараққиётининг мустаҳкам пойдевори” деб номланаган охириги бобда¹⁵. Президентнинг чуқур ишончига кўра маънавий тарбиянинг ибтидоси ҳар бир инсон қалбига қулоқ тутиш ва кўнглига йўл топишдан бошланади ва бу соҳада зиёлиларимизнинг ўрни ва масъулияти ўта муҳимдир.

Албатта, Ўзбекистон Президентининг Ислом Каримовнинг ушбу рисоласи¹⁶ ва маънавиятга доир бошқа фикр ва мулоҳазалари алоҳида йирик жиддий тадқиқот мавзусидир. Аммо мазкур тадқиқот якунларини кутмай туриб ҳам, И. А. Каримов асарларини шу йўналишда эътибор билан ўрганиб чиққан одам Президент қарашлари миллий маънавият назариясини шакллантириш йўлида ўқ томирларни аниқ ва муайян кўрсатиб берганлигига амин бўлади. Шундан келиб чиқиб, ушбу китобдаги мавзуларни бугунги кун нуқтаи назаридан ёритиш жараёнида назарий замин сифатида асосан

¹² Ислом Каримов. Юксак маънавият – енгилмас куч. Т., “Маънавият”, 2008. С.18-70.

¹³ Шу китоб, с. 71-109.

¹⁴ Шу китоб, с. 110-127.

¹⁵ Шу китоб, с. 159.

¹⁶ “Рисола” сўзини охириги пайтларда баъзан русча “брошюра” маъносида ишлатиш ҳоллари учрамоқдаки, бу буткул хато бўлиб, “рисола” деганда ўзбек тилида муайян мавзуга бағишланган алоҳида асар, илмий тадқиқот, яъни монография назарда тутилади. Унинг ҳажми турлича бўлиши мумкин, бу энди мавзунинг салмоғига боғлиқ.

Президент И. А. Каримов асарларида билдирилган фикр ва хулосаларга таянилди.

1.2 “Юксак маънавият – енгилмас куч” асарида Мустақил Ўзбекистонни ривожлантиришнинг маънавий-ахлоқий негизларининг ифодаланиши.

“Биз, - дейди Президент, - иқтисодий ўнгланиш, иқтисодий тикланиш, иқтисодий ривожланишни маънавий ўнгланиш, маънавий покланиш, маънавий юксалиш ҳаракатлари билан тамомила уйғун бўлишини истаймиз”¹⁷. Чунки халқ маънавияти ўнганмагунча, на ижтимоий-сиёсий жараёнларда, на иқтисодий соҳада жиддий янгиланишлар қувватга кириши қийин.

Маънавият жуда мураккаб, серқирра, шу билан бирга халқ дилига ниҳоятда яқин, тушунарли ҳодиса. Уни, бир томондан, сохта «илмий» мураккаб таърифлар билан мавҳумлаштирмай, шу билан бир пайтда сийқа, одми «тарғибот»га айлантирмай, халқ онгига тиниқ етказмоқ, ёш авлод руҳига эш қилмоқ лозим. Бунда қандай меъёрларга риоя этиш зарурлигини 1992 йилдаёқ Ўзбекистон Президенти аниқ тавсифлаб берган эди:

“Умуминсоний қадриятларга содиқлик;

Халқимизнинг маънавий меросини мустаҳкамлаш ва ривожлантириш;

Инсоннинг ўз имкониятларини эркин намоён қилиши;

Ватанпарварлик”¹⁸.

Мустақиллик маънавиятининг асосини ташкил этувчи бу тўрт негиз ўзаро чуқур ички уйғунликка эга. Шу билан бирга бугунги кун учун долзарблиги жиҳатидан алоҳида инсон шахсининг ўз ички имкониятларини эркин намоён қилиши масаласи биринчи ўринга чиқиб турипти. “Эркин фуқаро маънавиятини, озод шахсни шакллантириш масаласи олдимизда турган энг долзарб вазифадир”¹⁹, деб таъкидлади И.А.Каримов 1999 йили 14 апрелдаги маърузасида. Давлатимиз ва Президентимизнинг миллий

¹⁷ Каримов И.А. Асарлар. 3-жилд, с. 35.

¹⁸ Каримов И.А. Асарлар. 1-жилд, с. 76.

¹⁹ Каримов И.А. Асарлар. 7-жилд, с. 381.

маънавиятимизни ривожлантиришга эътибори, аслида ва биринчи навбатда, ҳар бир инсоннинг ҳақиқий эркинлигини таъминлашга бўлган асосли эътиборини кўрсатади. Чунки ўзлигини англамаган одам, унга қанча имкон ва шароит яратиб берманг, воқеан ҳур ва озод бўла олмайди. Аммо ўзлигини англаш дегани, ўзининг Ватанга, миллатга, башариятга, Борлиқ ҳақиқатига нисбатини тўғри белгилай билиш дегани, бунга эришиш осонлик билан бўлмайди. “Маънавият асослари” фани айна шу йўналишда билим беришга қаратилган.

Президентнинг миллий маънавиятимизни ривожлантириш ва ёш авлод маънавий тарбиясига эътибори кейинги йилларда янада кучайди. Унинг 2008 йили “Маънавият” нашриётида чоп этилган “Юксак маънавият – енгилмас куч” номли алоҳида асари бунга яна бир ёрқин далилдир. 4 боб, 174 саҳифали бу китобда “маънавият” тушунчасига оид Президентнинг олдин билдирган мулоҳазалари ва таърифлари чуқурлаштирилган ва мукаммаллаштириб бир тизимга келтирилган, маънавиятни шакллантирувчи мезонлар, маънавий ва моддий ҳаёт уйғунлиги каби масалалар кенг омма учун тушунарли шаклда батафсил баён қилинган, юксак маънавиятли инсонларнинг ҳаётга муносабатлари ва уларнинг маънавияти саёз, ҳаётга енгил-елпи қаровчи кишилардан фарқи очиқ кўрсатилган. Президент ўз асарида миллий ғоя ва маънавият нисбати, мустақиллик даври жамиятимиздаги миллий-маънавий тикланиш ва юксалиш жараёни, ислохотларнинг маънавий аҳамияти ҳақидагина эмас, балки бугунги кунда жаҳонда кечаётган глобаллашув жараёнлари шароитида маънавий тарбия масалалари нақадар долзарблагани ва энди бу масалалар фақат миллий ҳудудда чегараланиб қолмай умумбашарий муаммога айланаётганига жиддий эътибор қаратади. Президентнинг чуқур ишончига кўра, бугун биз маънавий тарбия масаласида асло бепарво ва лоқайд бўлишга ҳаққимиз йўқ²⁰, ижтимоий фанлар соҳасида фаолият олиб бораётган зиё ва илм аҳли бу соҳада жиддий иш олиб бориши ва жаҳон миқёсида авж олиб бораётган маънавий ва ахлоқий жаҳолатга қарши

²⁰ Ислом Каримов. Юксак маънавият – енгилмас куч. Т., “Маънавият”, 2008. С.4,15,116.

аждодларимиз бизга мерос қолдирган миллий маънавиятимизнинг қудратли кучидан барча маърифий воситаларни ишга солиб унумли фойдаланишлари керак²¹. Дунёдаги энг буюк жасорат маънавий жасоратдир, деб хулоса қилади Ислом Каримов ва ёш авлоднинг маънавий тарбиясини Ватан тараққиётининг мустаҳкам пойдевори сифатида баҳолайди. Бу китоб мазмунини бир фасл доирасида баён қилиш имкони йўқ, шу сабабли ушбу қўлланма тўлиғича Президент асаридаги ғоялар асосига қурилди.

Умуминсоний қадриятлар ва миллий маънавият нисбати. Маълумки, ҳар бир миллат, ҳар бир халқ ўз ҳаёт тарзини, келажагини аждодларининг тарихий тажрибаси асосига қуради, ҳеч бир халқ бегона қолиплар, бегона андозалар асосида эмин-эркин яшаб, тараққий эта олмайди. “Одамзод бировнинг бўйига қараб ўзига тўн бичмайди”,²² дейди Юртбошимиз. Ҳар бир хонадоннинг ўз тартиб-қоидалари бўлганидек, ҳар бир юрт ҳаётини ташкил этишнинг ҳам ўз андоза-ўлчовлари, қонун-қоидалари бўлади. Улар ўша юртнинг табиий-жуғрофий шарт-шароити, тарихий тажрибаси, миллий феъл-атвори билан боғлиқ тарзда шаклланади.

Минг йиллар давомида ер юзидаги турли минтақаларда яшаган халқларнинг ўзаро сиёсий, маданий, ижтимоий алоқалари ҳозирдагидек яқин бўлган эмас. Асрлар мобайнида ер юзида турли маданий минтақалар шаклланган. Европа халқларининг умумминтақа маданияти, жануби-шарқий Осиё халқлари минтақа маданияти, Ҳиндистон яримороли ва унга қўшни ҳудудларда яратилган умумий маданият ва бошқа бир қатор минтақалар маданияти - буларнинг ҳар бири ўзгасидан фарқ қилувчи қатор диний эътиқод, фалсафий мактаблар, санъат ва адабиёт, урф-одат ва анъаналарнинг ўзига хос уйғун бир тизимларини вужудга келтирган-ки, аҳли башарнинг бундай бебаҳо мулкани, маънавий хазиналарини бефарқлик билан бир-бирига қориштириб юборишимиз мутлақо ижобий натижалар бермайди.

²¹ Шу китоб, с.129-165.

²² Каримов И.А. Асарлар. 1-жилд, с.12.

Ҳеч қачон бир инсон ҳақиқатнинг тагига етган эмас. Чунки_Борлиқ ҳақиқати – чексиз. Уни англаб етиш учун, биринчидан, шу кунгача инсоният эришган барча ютуқларни ўзлаштириш лозим бўлади. Аммо бутун инсоният яратиб қолдирган илмий меросни мукаммал ўзлаштириш бир киши учунгина эмас, ҳатто каттароқ илмий жамоалар учун ҳам оғирлик қилади. Иккинчидан, барча инсониятнинг етишган билимлари ҳам Борлиқ ҳақиқати олдида уммондан томчидек эмас. Шундай экан, воқеъ дунё ҳақидаги тасаввурларимизни қандай шакллантирганимиз мақсадга мувофиқроқ?

Умуминсоний қадриятлар²³ ҳар бир миллат маънавиятида ўзига хос ва махсус тизим шаклида намоён бўлади. Чунки миллий маънавият тарихий ҳодиса, ўзбекнинг маънавий такомили немис ёки хитой халқи бошидан кечирган тарихий жараёнлардан буткул фарқ қилувчи сиёсий-маданий макон ва замонда юз берган. Ҳар бир халқ моҳиятан умуминсоний бўлган қадриятларни тамомила ўзига хос шаклу шамоийлда ифода этишининг сири шу ерда. Зоҳирбинлар айна шу ташқи фарқларга эътибор қаратиб ғавғо кўтарадилар, аҳли диллар ботиний уйғунликни муҳим ҳисоблашади.

Турли миллатлар маънавиятининг ўзига хослиги камалакдаги турли ранглар товланишига монанд бўлиб, улар бир-бирини тўлдиради, бойитади, аммо инкор этмайди, бир сўз билан айтганда, маънавият элларни зидлаштирмайди. Умуминсоний қадриятларни бирор-бир алоҳида халқ яратмайди, бу қадриятларни ҳар бир халқ, ҳар бир элат ўз тарихий тажрибаси билан аста-секин шакллантириб боради ва ўзаро турлича муносабатлар жараёнида элатлар, миллатлар бир-бирини тушуниб, ўзаро маънавиятларидаги умумий жиҳатларни тадрижий англаб боради.

Миллий маънавиятимизнинг умуминсоний моҳияти. Айтилганлардан хулоса шуки, ўз миллий маънавиятимизни тиклашга астойдил киришганимиз

²³ Барча халқлар учун ижобий аҳамият касб этувчи, инсониятнинг умумий манфаатларига мос келувчи моддий ва маданий ҳодисалар, мезонлар, жараёнлар, муносабатлар, предметлар умуминсоний қадриятлар ҳисобланади. Жумладан, инсон зотиға ҳурмат ва ижтимоий адолат, эркинлик ва озодлик, барқарорлик ва фаровонлик, эзгулик ва тараққиёт, тинчликсеварлик ва ёвузликка қарши кураш, атроф-муҳит тозаллиги ва табиатни асраш умуминсоний қадриятларнинг муҳим жиҳатларидандир.

асло ўзгага ғайирлик маъносини билдирмайди, балки умумбашарий мувозанатни, уйғунликни, демакки, адолатни тиклашга уринишдир. Зотан, уйғунлик бузилса, башар маънавияти ҳам тўқис бўлмайди. Бутун дунё халқлари бир-бирини тушуниб яшашга интилмоғи лозим. Душманлик, ғайр кўзи билан қараш эмас, меҳр башариятни бирлаштиради. Бу улуг ҳақиқатни бизнинг аجدодларимиз аллақачон англаб етганлар. Аммо ўзгани тушуниш учун, ўзгага меҳр кўзи билан боқиш учун, аввало, инсон ўзлигини англаб етмоғи керак. Ўзлигини англамаган зот ҳеч қачон ўзгани тушунмайди, уни холис қабул қилмайди. Асли миллий маънавиятимизга бугунги айрича эътибор ҳам ушбу ўзлгимизни англаб етишга бўлган кучли эҳтиёж натижасидир.

Маънавият доимо миллий бўлади, шу билан бирга унда умуминсоний қадриятларга зид нарса ҳам бўлмайди, чунки ҳар бир миллатнинг мустақил маънавий дунёси, маънавий қиёфаси бир пайтнинг ўзида ички моҳиятига, ўзак томирларига кўра, ўзга халқлар маънавияти билан умумий жиҳатларга, бутун башариятни бирлаштириб турувчи муштарак унсурларга эга бўлади. Маънавиятнинг юқорида эслаб ўтилган таърифини миллат маънавиятига татбиқ этадиган бўлсак, уни бемалол миллат руҳидаги Борлиқ ҳақиқати билан уйғунлик, деб аташ жоиздир. Шундай экан, айна миллатимизни ўзга миллатлардан ажратиб турувчи моҳиятлар эмас, балки бирлаштирувчи омиллар миллий маънавият замирини ташкил этади. Фақат буни жўн тушуниш ҳам, жўнлаштириб талқин этиш ҳам –хато. Маънавиятимиздаги энг умуминсоний ғоялар ҳам ниҳоятда миллий бир тарзда ўзлигини намоён қилади, улар бошқа миллат маънавияти унсурларидан нусха кўчириш шаклида намоён бўлмайди.

Биз миллий урф-одатларимиз, маросимларимизга баҳо бермоқчи бўлсак, бутун инсоният манфаатлари нуқтаи назарини, алоҳида шахс эркинлиги, Ватан ва миллат манфаатларини, миллий қадриятларимиз мажмуини яхлит уйғунликда олиб қарамоғимиз талаб этилади. Агар шу уйғунликка моҳиятан мувофиқ бўлса, ёхуд лоақал унга зид бўлмаса, демак, мақбул, аммо инсонлараро зиддият туғдирса, нифоқ солса, ёки ўзга шахс эркини бўғса,

Ватан ва миллат манфаатларига зид бўлса, демак, мақбул эмас. Аммо бир нарсани эсдан чиқармайлик: биз миллий маънавиятимизни қадрласак, уни ривожлантиришга уринсак, қайсидир ўзга халқлар, сиёсий кучлар, биздан гумондор бўлиши мумкин, бизнинг тилимиз, динимиз, кийган кийимимиз ёки урф-одатларимиз уларнинг дидига ўтиришмаслиги, танлаган мустақил йўлимиз улар назарда тутган қолипларга мос келмай қолиши мумкин деб, ошиқча «андиша»ларга берилсак, демак, бу ҳануз онгимиздаги қарамлик асоратидир. Кўнглимизда Ҳақ нури билан бир ишга жазм қилар эканмиз, ўзгаларнинг ноўрин шубҳа-гумонлари билан ҳисоблашиш, чумчуқдан кўрқиб тарикқ экмаслик билан баробар.

Европа халқлари ижтимоий ва маданий соҳаларда ўз тарихий тажрибаларидан келиб чиқиб, аجدодлари қолдирган меросга мос қилиб, илмий андоза ва ўлчовлар яратганлар, таъриф ва тизимлар шакллантирганлар. Агар улар яратган мерос таъсирида, унга эргашиб бошқа бир халқ маданий бойлик ҳосил қилган бўлса (масалан, совет даврида СССР халқлари вакиллари яратган кўпчилик асарларни олайлик), албатта, Европа маданияти андоза ва ўлчовларини унга тадбиқ этса бўлар. Аммо ўзбекнинг миллий тафаккури охириги 70 йилда шаклланган деб бўлмаганидек, бугун энди ижтимоийёт мавзуларида илмий мулоҳазалар юритиш учун онгимизга кечаги зўраки жойлаштирилган сунъий қолиплардан ўйламай-нетмай фойдаланишга уринишимиз ҳам ўринли эмас.

Мавҳум бир шаклдаги умуминсоний маданият, умуминсоний маънавият ҳаётда асли мавжуд эмас, жаҳон маданияти турли ўлка ва минтақаларнинг ўзига хос маданиятлари мажмуидан иборат. Қандай миллат, қандай халқ бўлмасин, барибир, уни муайян инсонлар ташкил этади. Инсонларнинг ҳар бири ўз қиёфаси, ўз феъл-атвори, фикр-андишалари, ўз ҳаёт йўли ва орзу-ниятларига эга. Аммо уларнинг барчаси Аллоҳ яратган маҳлуқотнинг бир тоифаси - бани одамга мансуб бўлгани туфайли уларнинг барчаси учун умумий бўлган муайян қадриятлар мажмуи ҳам мавжуддир. Бу қадриятлар ҳар бир миллат, ҳар бир инсон учун алоҳида аҳамиятга эга бўлиб, уларнинг кўр-

кўрона инкор этилиши, тан олинмаслиги бутун башарият учун ҳалокатли бўлиши мумкинлигини жаҳон тарихи тажрибаси кўп марта исботлаган. Албатта, бундай қадриятлар барча инсонлар, барча миллатлар томонидан бирданига, азал-ибтидодан англаб етилган, идрок қилинган деб бўлмайди. Умуминсоний қадриятлар ҳар бир миллатнинг маънавий мулкига айланиши учун асрлар, балки минг йиллар керак бўлди. Хатто бугун ҳам барча инсонлар, барча элат ва тоифалар уларни тугал англаб етган, дейиш қийин.

Масалан, энг асосий умуминсоний қадрият - ҳар бир дунё юзига келган инсоннинг яшаш ҳуқуқини олайлик. Барча илоҳий китоблар инсоннинг яшаш ҳуқуқини ҳимоя қилади, ўзгаларга ноҳақ озор етказмасликка, инсонни нобуд этмасликка чақиради. Аммо инсонлар доимо ушбу даъватга риоя этиб келмоқдами? Баъзилар, аксинча, ўша китоблар қатидан ўзларига мақбул бўлмаган ўзга инсонларни йўқ қилиш учун фатволар излайдилар, ўзларини “мусулмон”, ўзгаларни “кофир” деб эълон қиладилар. Ҳолбуки, инсонлар эътиқоди ҳақида ҳукм чиқариш фақат Аллоҳга тегишлидир. Аллоҳ хатто ўз пайғамбарларига ҳам ўзгалар устидан ҳукм чиқариш ҳуқуқини берган эмас, Аллоҳнинг расуллари фақат унинг ҳидоятини бандаларга етказишга масъул этилган, яъни пайғом (хабар) элтувчидирлар. “Ҳукм қилиш фақат Аллоҳнинг ўзига хосдир”, дейилади Қуръони каримнинг “Анъом” сураси 57-оятда.

Атроф-муҳит, табиатга беҳуда зиён етказмаслик яна бир умуминсоний қадрият бўлиб, афсуски, бу ҳам ҳанузгача кўпчилик инсонлар томонидан амалда риоя этилаётган қоидага айлангани йўқ. Инсонлар, одатда, арзимас ҳою-ҳаваслари йўлида ўз келажаклари илдизига аёвсиз болта урадилар.

Яна бир умуминсоний қадрият адолат туйғуси бўлиб, ўзбек халқининг “пичоқни аввал ўзингга ур, оғримаса, бировга ”, деган ўткир рамзий мақоли бу қадриятни кучли бир тарзда ифодалайди. Инсон кофирга ҳам, мусулмонга ҳам, дўстига ҳам, душманига ҳам адолат юзасидан муомала қилиши зарурлиги илоҳий китобларда ҳам очиқ-ойдин баён этилган. Аллоҳ таолонинг “Раҳмон” исм-сифатида унинг Олий адолати ёрқин ифодасини топган ва бу ҳам инсонга

табаррук ибрат бўлмоғи керак. Аммо адолат тарозуси паллаларини доимо тенг тутиш жуда кам одамларга насиб этиб келмоқда.

Яратувчилик меҳнати билан шуғулланиб, ўз моддий эҳтиёжларини таъмин этиш ҳам умуминсоний қадрият ва табиий заруратдир. Бу қадриятни тан олгиси келмай, айланиб ўтишга, ўзгалар меҳнати ҳисобидан ўз бахтини қуришга уринган кимсалар ҳам ҳануз керагидан ошиқ учрайди. 130 йиллик асоратдан сўнг янгидан мустақиллигини қўлга киритган Ўзбекистон жаҳон ҳамжамиятида ўз муно-сиб ўрнини эгаллашга интилар экан, аввал-бошдан ўз бахтини ўзгалар ҳисобига қуришга умид боғламасдан, барча халқлар билан тенг, адолатли, дўстона ва самимий муносабатлар ўрнатишга тарафдор бўлиб чиқмоқда, башариятнинг келажаги учун ўзини ҳам бошқалар қатори масъул ҳис этмоқда. Бундай ёндошув ўзбек халқининг минг йиллик маънавий тажрибасига кўп жиҳатдан мувофиқ келади.

II Боб. Миллий маънавият назариясини шакллантиришнинг умумметодологик асослари

2.1 Миллий маънавият назариясини шакллантиришнинг умумметодологик асослари

Қарамлик даврида марксизм фалсафаси тоталитар тузум имкониятларидан фойдаланиб, ягона ҳақиқатга даъво қилиши оқибатида унинг методологик асоси қилиб олинган диалектика хусусида ҳам бир тарафлама тасаввурлар шаклланди. Собиқ “СССР” ҳудудида диалектикадан бошқа методлар ғайри илмий деб эълон қилинди. Файласуфларимиз Форобийдан ҳам «диалектика» топишди, ўша даврларда. Асли бу ерда атамаларни чалкаштириш бор, холос. Қадим Юнон фалсафасидан ислом илмига ўтган нарсаси — «илми жадал», шунинг юнончаси «диалектика» дейилади. «Илми жадал» - баҳс мантиғи, ўзига хос илмий баҳс юритиш методологияси. У барча фанлар учун «ягона» методологик замин бўла олмайди.

Аммо методология муаммоси барибир илмий воқеликда мавжуд, ундан кутулиб бўлмайди. 1999 йилдан бошлаб Ўзбекистонда демократик жамият қуриш назарияси ва амалиётининг иқтисодий, сиёсий-ижтимоий, илмий-фалсафий ва маънавий асослари бўйича номзодлик ва докторлик илмий даражалари, доцентлик ва профессорлик илмий унвонларига даъвогарлар учун махсус имтиҳонлар киритилди. Бу бежиз эмас. Маълумки, ушбу фаннинг асосини Президент И.А.Каримов асарлари ташкил этади. Демак, Президент асарлари мамлакатимиз миқёсида бугунги кун ижтимоий фанлар соҳаси учун методологик замин бўлиб хизмат қилиши назарда тутилмоқда. Бу тўғрими? Ниҳоятда тўғри. Чунки Ўзбекистоннинг миллий мустақиллигини И.А.Каримов эълон қилди ҳамда унинг ўз истиқлол ва тараққиёт йўли концепциясини ишлаб чиқди.

Президент И.А.Каримов асарларида ўз аксини топган ғоялар ва қарашлар бугунгача миллатимиз ва бутун инсоният босиб ўтган тараққиёт йўллари тажрибасини имкон ва зарурат даражасида ҳисобга олган ҳолда

ишлаб чиқилган. Демак, унинг асарларида таклиф этилаётган методологик асослар ҳам бугунгача башарият илми эришган ютуқларга бегона эмас. Шу билан бирга бизнинг йўлимиз муайян даражада ўзига хос ички яхлитликка эга ва бирор-бир замон ва маконда ишлаб чиқилган методологик асосларнинг ҳеч бирини ҳеч қандай ўзгаришсиз, тақлидий шаклда бугунги биздаги ижтимоий илмга бевосита пойдевор қилиб, кўчириб олиб келиб, ўрнатиб бўлмайди. Қиёсий таҳлил учун жалб этиш бошқа нарса. Нега шундай? Чунки ҳар бир миллатнинг тарихи, маънавий қиёфаси, устун қадриятлар тизими бетакрордир.

Мустақилликнинг дастлабки йилларида Президент Ўзбекистоннинг ўзига хос иқтисодий ривожланиш йўли асосларини ишлаб чиқар экан, биринчи марта “дунёда умумий йўл-йўриқлар, ўхшаш андазалар йўқ”²⁴ эканлигини эътироф этиб, ўзимизнинг миллий “бетакрор яхлит андазамизни ишлаб чиқиш”ни мақсад қилиб қўйди.²⁵ Бунинг учун миллий тафаккур анъаналаримизни инсонлар онгида қайта тиклаш зарур эди. “Аждодларимизнинг руҳи поклари ва урф-одатлари, бизнинг энг яхши анъаналаримиз қайта тикланганда ислохотлар муваффақиятга эришади”, деб таъкидлади Президент.²⁶ Асосий қонунимизни яратиш жараёнида ҳам шу жиҳатга катта эътибор берилди. Шу сабабли мустақил Ўзбекистон Конституцияси “умумий мазмунидан тортиб оддий бир бандига қадар Хўжа Аҳмад Яссавий бобомиз даврида, Амир Тимур замонида шаклланган миллий тафаккурни, муқаддас исломий қадриятларни ўзида акс эттиради”.²⁷

Шундай қилиб, мустақил Ўзбекистоннинг XXI асрдаги тараққиёт йўлини белгилаб берувчи умумметодологик асослар Президент И.А.Каримов асарларида ўз аксини топган бўлиб, қуйида биз ушбу асосларнинг ўз мавзуимизга бевосита алоқадор бўлган баъзи муҳим жиҳатларини қисқача кўздан кечириб ўтамиз.

²⁴ Каримов И.А. Асарлар. 2-жилд, с.3.

²⁵ Каримов И.А. Асарлар. 1-жилд, с. 277.

²⁶ Каримов И.А. Асарлар, 2-жилд, с. 13.

²⁷ Ўша китоб, с. 93- 94.

а) кўп кутбли дунё

Ислом Каримовнинг “Ўзбекистон XXI аср бўсағасида: хавфсизликка таҳдид, барқарорлик шартлари ва тараққиёт кафолатлари” китоби мустақиллик даври миллий мафкурасининг умумметодологик асослари шаклланишида муҳим босқич бўлди. Бу асар воқеликка ёндошув ва муаммолар таҳлилида мутлақо янги ҳолатларни олдинга суради.

“Бу ёруғ оламда биз киммиз ва не бир сир-синаотмиз, қаёққа қараб кетаяпмиз?” деб ўз-ўзига савол беради китоб муаллифи. XXI аср бўсағасида дунё кўзимизга қандай кўринади? Унинг фазилат ва қусурлари нимада? “Биз яшаётган давр қандай хусусиятларга эга?”²⁸ Бу ёруғ жаҳон марксизм талқинига мутлақо мувофиқ эмаслигини Юртбошининг китобидан ёрқин тасаввур қиламиз. Масалан, собиқ шўролар тузуми даврида ташқи сиёсат муаммолари ҳам дунёни қарама-қарши икки кутбга бўлинган ҳолда тасаввур қилиш асосига қурилар эди. Жумладан, ўша даврдаги шўролар тузуми учун энг асосий хавф манбаи “халқаро империалистик кучлар” ҳисобланар эди. Совет жамиятидаги барча ички иллатлар манбаи ҳам “феодал ва буржуа ўтмиш сарқитлари” ҳамда “жаҳон империализмининг найранглари” оқибати деб қараларди. Ислом Каримов бу тасаввурларнинг ўтмишга айланганини қайд этади: “Икки мафкуравий тузумнинг кураши ва бу курашнинг халқаро ҳаётнинг ҳамма соҳаларига соя ташлаши остида ўтган кучли қарама-қаршилиқ барҳам топди”.²⁹

Дунё энди икки кутбли эмас, деб таъкидлайди Президент ўз асарида ва ушбу кўп кутбли дунёда ҳар бир миллат, ҳар бир инсон ўз йўлини тўғри топиб юра олиши учун воқеликка қандай назар билан қарашни ўргатади. Насиҳат қилиб, кўрсатма бериб эмас, шахсий намуна кўрсатиб, воқеий ибрат орқали намоён қилади. Бу муҳим ҳолат Президентнинг фалсафий қарашлари учун янгилик эмас. И.А.Каримов 1995 йил 27 октябрда Ўзбекистон телекўрсатувлар мухбири билан суҳбатдаёқ бугунги кунда “кўп кутбли дунё ҳақида фикр

²⁸ Каримов И.А. Хавфсизлик ва барқарор тараққиёт йўлида. 6-жилд. Т.-«Ўзбекистон»-1998, с. 31.

²⁹ Каримов И.А. Асарлар. 6-жилд, с.41.

юритиш лозим бўлади”,³⁰ деб айтган эди. У Бирлашган миллатлар ташкилотининг вазифалари ҳақидаги ўз мулоҳазалари билан ўртоқлашар экан, яна шу фикрни ривожлантириб шундай деган эди: “Африка қитъаси вакиллари ўзларига хос, осиеликлар - бошқачароқ фикр қилади... Америкаликларнинг ўз ёндошувлари, европаликларнинг ўз ёндошувлари бор”³¹. Демак, шундай шароитда жаҳоннинг 187 давлати вакилларида тузилган ташкилотнинг асосий вазифаси - “халқлар ўртасидаги аҳилликни таъминлаш, турли қарама-қаршиликлар, тўқнашувларга олиб келадиган низоларга йўл қўймасликдан иборат” бўлмоғи табиийдир.³²

Президентнинг янги китобида хавфсизликка таҳдид солувчи омиллар ҳам, барқарорлик шартлари ва тараққиёт кафолатлари ҳам турфа йўналишда, яшаб турган дунёмиз, атроф-воқелик каби сержило ва мураккаб эканлигига эътибор қаратилган. Муаллиф уларни бир-бир санаб кўрсатар экан, асло ягона манбага олиб бориб боғламайди, ягона душман ахтармайди. Китобда баён этилган мамлакат хавфсизлигига таҳдид солувчи кучлар турлича ва турли даражада қувватга эга, тараққиётимиз кафолатлари ҳам ранг-баранг ва турлитуман омилларнинг ўзаро уйғунлигига боғлиқ.

Президентнинг бу янгича ёндошуви тўлиғича, ҳам неча минг йиллик миллий маънавиятимиз анъаналарига, ҳам бугунги жаҳон фикрий камолотининг энг илғор тамойилларига таянади. Унда ҳар бир шахс маънавий хурлиги, бир томондан, ватан ва миллат манфаатларига мувофиқлик билан, иккинчи томондан, умумбашарий қадриятлар муҳофазаси билан уйғунлашган. Зеро, асл маънавият шахс, миллат, башарият манфаатларининг уйғунлигидадир. Бу уйғунлик ягона Олий Ҳақиқатга оғишмай интилишда намоён бўлади.

³⁰ Каримов И.А. Бунёдкорлик йўлидан. 4-жилд. Т.-«Ўзбекистон»-1996, с.62.

³¹ Ўша китоб, с. 62.

³² Каримов И.А. Асарлар. 4-жилд, с.61.

б) инсон – дунё меҳвари

Бу дунё кўп қутбли бўлса, унинг меҳвари, таянчи қаерда, аниқроқ айтадиган бўлсак, дунёга ёндошувда қайси нуқтага таянмоқ керак?

Европа фалсафий тафаккурида инсон ва жамият муносабатларига нисбатан олганда икки хил ёндошувни кузатамиз. Улардан биринчиси жамиятни биринчи ўринга қўйиб, ундан алоҳида инсон тақдирини, унинг фазилат ва қусурларини келтириб чиқаришга интилади. Бу ёндошувнинг илдизи чуқур. Маркснинг «инсон ўз моҳиятига кўра барча ижтимоий муносабатлар мажмуидир», деб берган таърифининг узоқ тарихи аввалида Аристотелнинг “*Zoon politikon*”(ижтимоий махлук) атамаси туради, десак муболаға бўлмайди. Гегел фалсафаси ҳам қадим Юнондан бошланган йўналишни давом эттириб “мутлақ ғоя”дан кейин моддий борлиқ, яъни табиат, ундан кейин жамиятни ва охирида алоҳида субъектни олиб тадрижий таҳлил этади. Бунга кейинча марксистлар “объектив идеализм” деб тамға босишган. Европа фалсафасининг иккинчи йўналишини файласуфларимиз “субъектив идеализм” деб номлаб ўрганишган бўлиб, бунда биринчи ўринга инсон шахси чиқарилади. Бугун дунёда кенг ёйилган экзистенциализм, фрейдизм каби фалсафий тизимлар, дарҳақиқат, инсон шахси, унинг ўй-кечинмаларини фалсафий таҳлил марказига қўйиши билан ажралиб туради. Бу соҳада XX асрнинг етакчи файласуфларидан ҳисобланган Эрих Фроммнинг жиддий мушоҳадалари кўпчиликнинг эътиборига сазовор бўлиб келмоқда. Аммо бизнинг мақсадимиз бугунги кун Европасидаги фалсафий баҳсларни таҳлил қилиш эмас. Бизни биринчи навбатда ўз миллий маънавиятимиз анъаналари қизиқтиради.

Президент И.А.Каримов доимо иқтисод, сиёсат ва маънавиятнинг уйғун ривожланиши зарурлигини таъкидлаб келади: “Давлат қурилиши, иқтисодий ривожланиш жараёнлари маънавий камолот, юксак ахлоқийлик билан тўла уйғун бўлмоғи керак.»³³ Чунки мустақиллигимизнинг уч таянчи - мустақил миллий сиёсат, иқтисодий кудрат ва халқ маънавияти бир-бири билан

³³Каримов И.А. Асарлар. 3-жилд, с. 354.

чамбарчас боғлиқ. Агар сиёсий мустақиллик бўлмаса, миллат аста-секин ўзлигини йўқота боради, иқтисодий мустақиллик бўлмаса, сиёсий мустақилликнинг замини мўрт бўлади. Аммо маънавий мустақиллик бўлмаса, миллатнинг ўзи бўлмайди. Фақат уларнинг ўзаро уйғун ривож таъмин этилсагина, Ўзбекистон улуғ юрт сифатида жаҳон ҳамжамиятида ўз муносиб ўрнини эгаллай олади.

Иқтисод, сиёсат, маънавият тушунчалари бугунги кунда турли доираларда ҳар қадамда ишлатилмоқда. Бу масалага иқтисодчининг ўз қараши, сиёсатшуноснинг яна мустақил таърифлари бор. Аммо инсон ва жамият ҳаётини уч йўналиш ёки уч соҳага ажратиб ўрганишнинг ўзига хос жиҳатлари мавжуд. Аввало, Ўзбекистон Президентининг ушбу йўналишдаги мулоҳазаларини миллий маънавиятимиз анъаналари ва жаҳон фалсафий тафаккурининг турли оқимларига хос умумий жиҳатлар билан уйғунликда олиб, хулоса қиладиган бўлсак, инсон ҳаётининг бу уч йўналиши воқеликда ўзаро қанчалик мураккаб ва чатишиб кетган бўлмасин, уларни бир-биридан аниқ фарқ қилган маъқул. Чунки иқтисод, сиёсат ва маънавият инсоннинг Борлиқ билан турлича мустақил муносабатларига оид бўлиб, улардан ҳар бирининг манбаси ҳам, мақсади ҳам алоҳидадир.

Инсон ҳаётида маънавият соҳасининг мустақил аҳамияти алоҳида таъкидланиши, қолган соҳаларнинг ўзаро чегараларини ҳам қайта кўриб чиқишни тақозо қилади. Улардан, шартли равишда, иқтисод йўналиши деб номлаш мумкин бўлган биринчиси инсон билан атроф табиат орасидаги амалий муносабатлардан иборат. Бунинг асосида инсоннинг моддийлиги ётади. У моддий вужуд сифатида табиат билан доимий модда алмашув ҳолатида бўлади. Бунинг учун инсон ўзгалар билан ҳам мураккаб муносабатларга киришади. Аммо бу йўналиш доирасида инсонларнинг бир-бири билан муносабати бевосита улар орасидаги нисбатга қаратилган эмас, балки табиат билан модда алмашув муносабатларини ташкил этишга йўналгандир.

Инсонларнинг бевосита бир-бири билан муносабати ҳам ўз мустақил асосига эга. Ҳар бир инсоннинг ўзга инсонлар билан бевосита муносабатларига оид бўлмиш бу йўналишни, яна шартли равишда, сиёсат деб аташ маъқул кўринди. Бу муносабатлар нимада кўринади? Иқтисодий, яъни моддий таъминот билан боғлиқ муомалалар бевосита сиёсатга алоқаси йўқ, буни юқорида ҳам эслатдик. Соф сиёсат доирасида инсонлар аро муносабатлар охир-натижада мавқе ва мақом масаласига бориб тақалади. Алишер Навоийнинг «Лисон ут-тайр» достони воқеаларининг бошланғич тугуни айтиш мақом ва мавқе муаммосидан улгу олиши бежиз эмас. Агар инсонлар фақат «қорин тўйдириш» ташвиши билан яшаганда, уларнинг ҳайвонлардан умуман фарқи бўлмас эди. Ва иқтисодий муносабатлар ҳам ўзга жонзотлардаги каби анчайин ибтидоий босқичда қолиб кетиш эҳтимоли бўларди. Айтиш мавқе ва мақом доирасидаги баҳс холис сиёсий муносабатларни вужудга келтиради. Макиавелли каби машҳур ғарб алломаларининг карашларида ушбу соф ҳолда олинган сиёсат ўз аксини топган дейиш мумкин.

Аммо инсон нафақат табиат ва ўзга инсонлар билан муносабатга киришади, балки у ўзининг Ҳаққа, Борлиқнинг моҳиятига нисбатини ҳам билмоқчи бўлади. Инсон учун бу йўналиш ҳам ўта муҳим. Аввало, инсон бирор нарсага ишонмай яшай олмайди. Имон-этикодсиз ҳаёт – бемаъни умргузаронлик, холос. Қолаверса, инсон илмга, яъни Борлиқни англаб етишга ўзида жуда кучли эҳтиёж сезади. Инсон Борлиқнинг моҳияти ҳақида муайян тасаввур ҳосил қилмай яшай олмайди. Яна инсон доимо олдига катта-кичикми бир мақсад қўйиб, шунга интилиб, шу йўлда қандайдир фаолият кўрсатиб яшайди. Абу Али ибн Синонинг умрини илмга бахш этиши, Алишер Навоийнинг «Хамса» ёзиши ҳам моддиюнча «жайдари» фалсафа нуқтаи назаридан анчайин ошиқча ўзни қийнашдир. Аммо инсон маънавиятида риёзат, яъни муайян мақсад йўлида барча қийинчиликларни бўйинга олиш ниҳоятда муҳим ўрин тутади. Яна инсонда меҳрга эҳтиёж бор. Ўзгага меҳр кўрғазиш ва ўзгadan меҳр кўриш эҳтиёжи. Бу туйғуни ҳам фақат ғаразли мақсадларга боғлаш етарли бўлмайди. Албатта, моддиюнчилар айтиб ўтилган

ҳар қайси маънавий эҳтиёжга ўзларича моддий замин топиб беришга ҳаракат қиладилар. Ҳозирча, бу масалалар юзасидан жиддий баҳс бошламай туриб, фақат бир нарсани қайд этиб ўтиш жоизки, инсон ҳаётидаги учинчи йўналиш, яъни инсоннинг Ҳаққа, Борлиқнинг моҳиятига бўлган муносабатини тан олмаслик инсоннинг ўзга махлуқотлардан аслий фарқини йўққа чиқаради ва охир-натижада инсон ҳаётини маъносизлантиради. Чунки инсон моҳиятан маънавий камолот имконига эга бўлган ягона моддий мавжудотдир.

Албатта, таърифлаб ўтилган уч соҳа манфаатлари воқеликда ниҳоятда чатишиб кетган, ҳар қандай ҳодисада ҳар уч соҳа унсурлари учрайди. Бундан ташқари умуман мавжуд уч соҳадан бирининг муайян муддат ўзгаларидан орқада қолиши, оқсаши қолганларига ҳам салбий таъсир кўрсатиб, уларни орқага торта бошлаши ҳам табиий қонуният. Бироқ тарих ибрати ва мантиқ ҳулосаси шундан далолат берадики, иқтисод, сиёсат, маънавият йўналишларини бир-бирига бўйсундиришга, бирини-биридан келтириб чиқаришга уриниш ҳам яхши натижаларга олиб келмаслиги аниқ.

2.2 Ўзбекистон Президенти И.А.Каримов томонидан маънавиятни шакллантирадиган асосий мезонларнинг таърифланиши

Ўзбекистон Президенти И.А.Каримовнинг “Юксак маънавият – енгилмас куч” асарида бугунги кун ёш авлод маънавиятини шакллантирадиган асосий мезонлар бирма-бир батафсил таърифлаб берилган.³⁴ Биз бу ўринда китобни тўлиқ такрорлашга ҳаракат қилмасдан³⁵ ундаги энг муҳим жиҳатларга диққатни қаратиб ўтамыз.

Китобда аجدодларимиз меросига биринчи даражали аҳамият ажратилади: “Аждодларимиз тафаккури ва даҳоси билан яратилган энг қадимги тошёзув ва битиклар, халқ оғзаки ижоди намуналаридан тортиб,

³⁴ Ислон Каримов. Юксак маънавият – енгилмас куч, С.29-64.

³⁵ Бу мавзуга “Маънавиятнинг ривожланиш тарихи” китобида муфассал тўхталинади.

бугунги кунда кутубхоналаримиз хазинасида сақланаётган минг-минглаб қўлёзмалар, уларда мужассамлашган тарих, адабиёт, санъат, сиёсат, ахлоқ, фалсафа, тиббиёт, математика, минералогия, кимё, астрономия, меъморлик, деҳқончилик ва бошқа соҳаларга оид қимматбаҳо асарлар бизнинг буюк маънавий бойлигимиздир. Бунчалик катта меросга эга бўлган халқ дунёда камдан-кам топилади.” Унда “Авесто” ёдгорлиги, “Алпомиш” достони, Наврўз байрами каби кўҳна тарихдан бизгача етиб келган улуғ мерос бағрида яширинган ибратли сабоқлар, уларнинг бугунги кун ёш авлод тарбиясидаги аҳамияти батафсил очиб берилади.

Президент И.А.Каримов ўз асарида “маънавиятнинг юксалиши билан чамбарчас боғлиқ бўлган яна бир мезон” - ислом дини ҳақида махсус тўхталиб ўтишни зарур деб ҳисоблайди. Чунки “кўп асрлар мобайнида халқимиз қалбидан чуқур жой олиб, ҳаёт маъносини англаш, миллий маънавиятимиз ва турмуш тарзимизни, қадриятларимиз, урф-одат ва анъаналаримизни безавол сақлашда муқаддас динимиз қудратли омил бўлиб келаётганини алоҳида таъкидлаш жоиз. Нега деганда, инсонийлик, меҳр-оқибат, ҳалоллик, охиратни ўйлаб яшаш, яхшилик, меҳр-шафқат сингари халқимизга мансуб бўлган фазилатлар айнан шу заминда илдиз отади ва ривожланади”.³⁶ Китобда яна шундай дейилади: “... халқимизнинг маънавиятини шакллантиришга, ҳар қайси инсоннинг Оллоҳ марҳамат қилган бу ҳаётда тўғри йўл танлаши, умрнинг мазмунини англаши, авваламбор, руҳий покланиш, яхшилик ва эзгуликка интилиб яшашида унинг таъсирини бошқа ҳеч қандай куч билан қиёслаб бўлмайди”.³⁷

Халқимизнинг ўтмишда ислом илмлари ривожига қўшган улкан ҳиссаларини жаҳон тан олган улуғ алломалари Имом Бухорий, Имом Термизий, Имом Мотуридий, Бурҳониддин Марғиноний, буюк тасаввуф пирлари Абдуҳолиқ Ғиждувоний ва Баҳоуддин Нақшбанд каби табаррук сиймоларнинг миллатимиз маънавий тақомилига қўшган хизматлари,

³⁶ Ислом Каримов. Юксак маънавият – енгилмас куч, С.36.

³⁷ Шу китоб, с. 36-37.

математика ва астрономия сингари аниқ фанлар; медицина, фармакогнозия, минералогия каби табиий фанлар; логика, филология ва жамиятшунослик фанлари соҳаларида жаҳон илми ривожига баракали таъсир кўрсатган қомусий алломалар Муҳаммад ибн Мусо Хоразмий, Аҳмад Фарғоний, Абу Райҳон Беруний, Ибн Сино, Маҳмуд Замаҳшарий, Мирзо Улуғбек каби мўътабар зотларнинг ҳар бири хусусида алоҳида тўхталиб, уларнинг нафақат миллий маънавиятимиз, балки башарият маънавий тақомилига кўрсатган таъсирларини бирма-бир қайд этиб ўтилиши бу соҳа олимлари учун муҳим назарий-методологик намуна сифатида қабул қилишга арзийди.

Президент И.А.Каримов бу буюк сиймолар шахсиятига нега бунчалик аҳамият қаратаётганлигини шундай изоҳлайди: “Бизнинг ўз олдимизга қўйган мақсадимиз бундай улуғ зотларнинг ҳаёт йўли ва қолдирган меросини тўлиқ тасвирлаш эмас, балки уларнинг энг буюк намояндалари тимсолида маърифат, илму фан, маданият, дин каби соҳаларнинг барчасини ўзида уйғунлаштирган халқимизнинг маънавий олами нақадар бой ва ранг-баранг эканлигини исботлаб беришдан иборатдир. Бундай ноёб ва бебаҳо бойликни ҳар томонлама чуқур ўрганиш, унинг маъно-мазмунини фарзандларимизга етказиш масаласи барчамиз, биринчи галда, зиёлиларимиз, бутун жамоатчилигимиз учун ҳам қарз, ҳам фарз бўлиши шарт, деб ҳисоблайман”.³⁸

Президентимизнинг Алишер Навоий сиймоси ва бадиий-маънавий меросига чексиз эҳтироми ушбу китобда янада ёрқин акс этган: “Ўзбек халқи маънавий дунёсининг шаклланишига ғоят кучли ва самарали таъсир кўрсатган улуғ зотлардан яна бири – бу Алишер Навоий бобомиздир... Алишер Навоий халқимизнинг онги ва тафаккури, бадиий маданияти тарихида бутун бир даврни ташкил этадиган буюк шахс, миллий адабиётимизнинг тенгсиз намояндаси, миллатимизнинг ғурури, шаъну шарафини дунёга тараннум қилган ўлмас сўз санъаткоридир... Агар бу улуғ зотни авлиё десак, у авлиёларнинг авлиёси, мутафаккир десак, мутафаккирларнинг мутафаккири,

³⁸ И.Каримов. Юксак маънавият – енгилмас куч, С.44.

шоир десак, шоирларнинг султониدير”³⁹. Муаллиф буюк аждодимизнинг бебаҳо меросидан “халқимизни, айниқса, ёшларимизни қанчалик кўп баҳраманд этсак, миллий маънавиятимизни юксалтиришда, жамиятимизда эзгу инсоний фазилатларни камол топтиришда шунчалик қудратли маърифий қурулға эга бўламиз” деб қатъий ишонч билдиради.

Президент ўз асарида XX аср бошларида эл-юрт манфаати учун жонларини тиккан маърифатпарварларимиз Маҳмудхўжа Бехбудий, Мунавварқори, Абдулла Авлоний, Исҳоқхон Ибрat, Абдуррауф Фитрат, Абдулла Қодирий, Абдулҳамид Чўлпон, Усмон Носир каби юзлаб фидоий инсонларнинг маънавий жасоратини, улардан кейин халқ орасида ном қозонган Қори Ниёзий, Тошмуҳаммад Саримсоқов, Ҳабиб Абдуллаев, Саъди Сирожиддинов, Обид Содиқов, Яҳё Ғуломов, Озод Шарафиддинов каби илм-фан арбоблари, Ойбек, Ғафур Ғулом, Абдулла Қаҳҳор, Зулфия, Саид Аҳмад сингари шоир ва адиблар, Лутфихоним Саримсоқова, Ҳалима Носирова, Олим Хўжаев, Раззоқ Ҳамроев ва бошқа атоқли санъаткорларнинг хизматларини миннатдорлик билан эслаб ўтади. Шу билан бирга Янги Давр, яъни XVII – XX асрларда она заминимиз – Туркистонда юз берган сиёсий парокандалик, ҳукмрон кучларнинг узоқни кўролмаслиги ва маънавий заифлиги, буларнинг оқибатида халқ бошига тушган балою кулфатларни ҳам таассуф билан қайд этишни унутмайди.

Шундай қилиб, ёш авлод маънавиятини шакллантирадиган асосий мезонлар, ёки маънавий ҳаёт мезонлари деганда нимани тушуниш кераклиги ҳақида Президентимизнинг янги китобида аниқ кўрсатмалар берилган. “Мезон” тарозу дегани, яъни аниқ ўлчов, меёр, Европа терминологиясида “критерий”. Демак, биз ёшларнинг маънавий тарбиясида нималарга таянишимиз керак, ёшларга кимларни ибрat қилиб кўрсатишимиз дуруст бўлади, қайси ўлчов, қандай меёрларни асос қилиб олишимиз лозим – булар ҳаммаси китобда аниқ кўрсатиб, номма-ном санаб берилган. Булар – улуг аждодларимиз яратган улкан ва қутлуғ маънавий (илмий, бадий, фалсафий)

³⁹ Шу китоб, с. 47.

мерос, уларнинг ибратли ҳаётлари, муқаддас динимиз, қадриятларимизда ифодаланган буюк ва боқий ҳақиқатлар, юксак туйғулар.

Президент И.Каримов китобида бу ҳақиқатларни, бу туйғуларни ёш авлод онгига сингдиришнинг уч табаррук маконига алоҳида эътибор қаратади: уларнинг биринчиси – оила, иккинчиси – маҳалла, учинчиси – таълим-тарбия тизими. Агар шу уч маконда маънавий муҳит кўнгилдагидек бўлса, ҳамма иш кўнгилдагидек бўлади, агар улар таназзулга қараб кетса, бутун жамият ҳалокатга юз тутди. Афсуски, муайян сабабларга кўра бугунги кунда ҳар уч маконда ҳам муаммолар анча-мунча йиғилиб қолган ва уларни ҳал қилиш, ҳар уч макондаги маънавий муҳитни поклаш, вазиятни тўғри изга солиш йўлида бевосита Президентимиз жонқуярлиги ва ташаббуслари билан, халқимизнинг фидоий фарзандлари, айниқса, ҳақиқий зиёлиларимизнинг самимий уринишлари билан давлатимиз ва фаол жамоатчилигимиз катта ўзгаришларни амалга оширмоқда. Ҳали бу йўлда қиладиган ишлар кўп, аммо ҳозирданок бу саъй-ҳаракатларнинг самаралари борган сари ёрқинроқ кўзга ташланиб бораётганини ҳам мамнуният билан эътироф этиш мумкин.

Шахс маънавияти ва миллий маънавият нисбати. Миллий ўзликни англаш. Маънавиятни тадқиқ этиш осон иш эмас, бу ҳозирги кунда ушбу илмни ривожлантиришга уринишлар ўта қийинчилик билан самара бераётганида ҳам сезилмоқда. Аммо барибир уни «тутиб бўлмайдиган» ўта мавҳум нарса деб қарамаслик керак. Аҳли башар маънавиятсиз бўлмайди, чунки аслида инсон моҳияти моддият ва маънавиятнинг туташувидадир. Ҳар бир шахс, ҳар бир ижтимоий гуруҳ ёки тоифа, ҳар бир элат, миллат ва минтақа халқлари ўз табиати билан яратилган⁴⁰. Демак, ҳар бирининг ўзига хос маънавий олами мавжуд. Ушбу маънавий оламлар доимо бир хил сақланмайди, замон ва маконда ўзгариб, гоҳ камолот сари юксалиб, гоҳ қашшоқлашиб туради. Буларнинг барчасини алоҳида олиб ўрганиш мумкин. Аммо бугун биз учун энг муҳими, тадқиқ ва таҳлил учун энг қулайи - иккита:

⁴⁰ Президентимиз бу ҳақда шундай фикр билдиради: “Ўйлайманки, ер юзиди қанча инсон, қанча тақдир бўлса, ҳар бирининг ўз маънавий олами бор.” (Юқоридаги китоб, с. 29).

шахс маънавияти ва миллат маънавияти. Чунки, биринчидан, маънавиятнинг асосий намоён бўлиши шахс маънавияти ва миллат маънавияти шаклидадир. Қолаверса, ижтимоий гуруҳ ва тоифалар миллатнинг узвий таркибига киргани сабабли, миллат маънавиятини яхши тасаввур қилмай туриб, ундаги турли тоифаларнинг алоҳида маънавий қиёфаларини гавдалантиришга уриниш ишончли хулосалар бериши мушкул.

Маънавият - Инсон руҳидаги Борлиқ ҳақиқати билан уйғунлик дер эканмиз, бу билан бир нарса аниқ бўладики, ушбу ҳодисанинг юз бериш макони ва воқеан мавжуд бўладиган ягона замини инсон руҳияти экан. Шу сабабли масалага юзакироқ қараган моддиюнчилар баъзан маънавиятни руҳият билан адаштирадилар. Бунинг сабаби ҳар иккиси ҳам ғайри моддий бўлганлигидан ҳодисани унинг содир бўлиш макони билан фарқ қилмасликдан келиб чиқади. Инсон маънавий камолот имконига эга бўлган биз билган ягона моддий мавжудот. Шахс ўзидаги маънавий камолот имконини юзага чиқара бошлаган инсон. Демак, Шахс маънавияти ушбу соҳани ўрганишда асосий объект эканлиги ўз-ўзидан равшанлашади.

Шахс маънавиятини ўрганиш икки йўналишда бўлиши мумкин. Биринчиси, муайян шахс маънавиятини ўрганиш, иккинчиси, ушбу ҳодисанинг умумий жиҳатларини тасниф ва тадқиқ этиш. Имкон нуқтаи назаридан, биринчи йўналишда фақат айрим ҳодисаларни, масалан, ўтмиш ва бугуннинг умуммиллий аҳамиятга эга бўлган буюк шахслари маънавий дунёсини ўрганиш мумкин бўлиб, моҳиятан бу иш миллат маънавиятининг таркибий қисмларини ўрганиш демакдир. Чунки Миллат маънавияти, том маънода олганда, ушбу миллатга қайсидир бир тарзда алоқадор ҳисобланувчи ўтмиш, бугун ва келажакдаги барча шахслар маънавиятининг мажмуидан иборат.

Ҳар бир шахс, ўзи буни чуқур идрок қиладими, йўқми - қатъи назар, бирор элат ё миллатга мансуб бўлмай иложи йўқ, ҳеч бир инсон элдан буткул ажралиб яшамайди. Президентнинг ғоятда ҳикматли ибораси билан айтганда, ҳар бир инсон “ўзини халқининг бир зарраси деб сезгандагина, у ҳақда ўйлаб,

меҳнат қилиб яшагандагина маънавият билан туташади”⁴¹. Бунинг маъноси, шахс маънавияти воқеликда миллат маънавиятидан айру, ундан ташқарида бўлмайди. Шундай экан, мавжуд аҳволни тўғри идрок этадиган бўлсак, миллат маънавияти ҳақида муайян тасаввурга эга бўлмай туриб, алоҳида шахс маънавиятини ҳам ўрганиш имкондан ташқари.

Билим - чексиз. Чунки воқелик – чексиз. Инсон руҳияти чексиз жилоларга эга, Борлиқ ҳақиқати асли беҳудуд. Демакки, ҳар бир шахс маънавияти икки карра бепоён ва чексиздир(агарчи мантиқий жиҳатдан чексизликнинг карраси бўлмаса ҳам). Миллат маънавияти ушбу миллатга қайсидир бир тарзда алоқадор ўтмишда яшаб ўтган, бугун яшаб турган ва келажакда яшайдиган ҳудудсиз бир миқдордаги шахслар маънавиятининг мажмуи бўлгани сабабидан 3 карра чексизлик даражасидаги ҳодиса сифатида тасаввур этилади.

⁴¹ Каримов И.А. Асарлар. 1-жилд, б. 81.

Хулоса

Қарамлик даврида марксизм фалсафаси тоталитар тузум имкониятларидан фойдаланиб, ягона ҳақиқатга даъво қилиши оқибатида унинг методологик асоси қилиб олинган диалектика хусусида ҳам бир тарафлама тасаввурлар шаклланди. Собиқ “СССР” ҳудудида диалектикадан бошқа методлар ғайри илмий деб эълон қилинди. Файласуфларимиз Форобийдан ҳам «диалектика» топишди, ўша даврларда. Асли бу ерда атамаларни чалкаштириш бор, холос. Қадим Юнон фалсафасидан ислом илмига ўтган нарсаси – «илми жадал», шунинг юнончаси «диалектика» дейилади. «Илми жадал» - баҳс мантиғи, ўзига хос илмий баҳс юритиш методологияси. У барча фанлар учун «ягона» методологик замин бўла олмайди.

Аммо методология муаммоси барибир илмий воқеликда мавжуд, ундан қутулиб бўлмайди. 1999 йилдан бошлаб Ўзбекистонда демократик жамият қуриш назарияси ва амалиётининг иқтисодий, сиёсий-ижтимоий, илмий-фалсафий ва маънавий асослари бўйича номзодлик ва докторлик илмий даражалари, доцентлик ва профессорлик илмий унвонларига даъвогарлар учун махсус имтиҳонлар киритилди. Бу бежиз эмас. Маълумки, ушбу фаннинг асосини Президент И.А.Каримов асарлари ташкил этади. Демак, Президент асарлари мамлакатимиз миқёсида бугунги кун ижтимоий фанлар соҳаси учун методологик замин бўлиб хизмат қилиши назарда тутилмоқда. Бу тўғрими? Ниҳоятда тўғри. Чунки Ўзбекистоннинг миллий мустақиллигини И.А.Каримов эълон қилди ҳамда унинг ўз истиқлол ва тараққиёт йўли концепциясини ишлаб чиқди.

Президент И.А.Каримов асарларида ўз аксини топган ғоялар ва қарашлар бугунгача миллатимиз ва бутун инсоният босиб ўтган тараққиёт йўллари тажрибасини имкон ва зарурат даражасида ҳисобга олган ҳолда ишлаб чиқилган. Демак, унинг асарларида таклиф этилаётган методологик асослар ҳам бугунгача башарият илми эришган ютуқларга бегона эмас. Шу билан бирга бизнинг йўлимиз муайян даражада ўзига хос ички яхлитликка эга

ва бирор-бир замон ва маконда ишлаб чиқилган методологик асосларнинг ҳеч бирини ҳеч қандай ўзгаришсиз, тақлидий шаклда бугунги биздаги ижтимоий илмга бевосита пойдевор қилиб, кўчириб олиб келиб, ўрнатиб бўлмайди. Қиёсий таҳлил учун жалб этиш бошқа нарса. Нега шундай? Чунки ҳар бир миллатнинг тарихи, маънавий қиёфаси, устун қадриятлар тизими бетакрордир.

Мустақилликнинг дастлабки йилларида Президент Ўзбекистоннинг ўзига хос иқтисодий ривожланиш йўли асосларини ишлаб чиқар экан, биринчи марта “дунёда умумий йўл-йўриқлар, ўхшаш андазалар йўқ”⁴² эканлигини эътироф этиб, ўзимизнинг миллий “бетакрор яхлит андазамизни ишлаб чиқиш”ни мақсад қилиб қўйди.⁴³

Аждодларимиз талқинига эътибор қиладиган бўлсак, ўзгача фикрловчи инсонларни тушунишга қаратилган, ўз руҳий оламини Борлиқ ҳақиқати билан уйғунлаштиришга бўлган интилиш ҳақиқий маънавият белгисидир. Хуллас, миллий маънавиятимизнинг ўзига хос дунёқараш тизими мавжуддирки, уни англаб етиш учун миллий маънавий меросимизни холис ўрганмоқ, уни қалб орқали ўтказмоқ зарур.

⁴² Каримов И.А. Асарлар. 2-жилд, б.3.

⁴³ Каримов И.А. Асарлар. 1-жилд, б. 277.

Фойдаланилган адабиётлар рўйхати

1. Ўзбекистон Республикаси Конституцияси. Т. “Ўзбекистон”, 2012 .
2. Каримов И.А. Юксак маънавият – енгилмас куч. Т., “Маънавият”, 2008. 4,15, 29-30, 36, 44, 116 бетлар.
3. Каримов И.А. Асарлар. 1-жилд, б. 76-85.
4. Каримов И.А. Асарлар. 3-жилд, б. 35.
5. Каримов И.А. Асарлар. 7-жилд, б. 381.
6. Каримов И.А. Хавфсизлик ва барқарор тараққиёт йўлида. 6-жилд. Т.-«Ўзбекистон»-1998, с. 31.
7. Каримов И.А. Бунёдкорлик йўлидан. 4-жилд. Т.-«Ўзбекистон»-1996, с.62.
8. Абу Ҳомид Ғаззолий.Кимиёи саодат.Рух ҳақиқати.Т. “Адолат”, 2005, с.24
9. Имомназаров М., Лапасов М., Собирова М. Маънавиятшунослик (ўқув қўлланма). Т. 2012 й.
10. Имомназаров М. Тадбиркор маънавияти ёхуд кадр ва фаросат ҳақида // «Жамият ва бошқарув» жур., №4, 2000.
11. Имомназаров М. Шахс маънавияти ва қонун устуворлиги // “Халқ сўзи” газ., №24, 5 фев. 1999.
12. Имомназаров М. Шахс маънавияти ва фуқаро масъулияти // “Халқ сўзи” газ., №10, 15 янв. 1999.
13. www.Ziyonet.uz
14. www.Milliymanaviyat.uz